

[Tove Lindbo Larsen]

Dette er naturligvis utilfredsstillende for forbrugerne og bør rettes.

Svar (24/2 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Efter lægemiddeloven er lægemidler – og dermed også naturlægemidler – varer, som er bestemt til at tilføres mennesker eller dyr for at forebygge, erkende, lindre, behandle eller helbrede sygdom, sygdomssymptomer og smerter eller for at påvirke legemsfunktioner.

Levnedsmiddelovgivningen omfatter f.eks. helsekost, kosttilskud og lignende – det vil sige varer, der ikke markedsføres med lægemiddelformål.

Det er således den tilsigtede anvendelse, der afgør, om en vare er et lægemiddel eller ej.

På områder, hvor der markedsføres nært beslægtede produkter som f.eks. på området »naturlægemidler og helsekost«, er en sondring ud fra formålet med varens markedsføring vanskelig. Derfor samarbejder Sundhedsstyrelsen og Levnedsmiddelstyrelsen i stort omfang om administrationen af henholdsvis lægemiddel- og levnedsmiddelovgivningen inden for grænseområderne mellem de to love.

Der afholdes jævnligt møder mellem de to styrelser med henblik på udveksling af information og med henblik på tilpasning af administrativ praksis. Det er endvidere fast praksis, at den styrelse, der bliver bekendt med ulovligheder inden for den anden styrelses område, underretter denne.

Jeg finder således ikke, at der er behov for at tage initiativ til et forbedret samarbejde mellem Levnedsmiddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen.

Spm. nr. S 698

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (13/2 87) af:

Tinning (VS):

»Er det ministerens hensigt at omdanne de mange mindre og større lokalradioer til kommercielle foretagender, der som biaktivitet laver radioudsendelser, men som hovedbeskæftigelse søger at fremskaffe indtægter til de meget høje Koda-Gramex-afgifter?«

Begrundelse

De høje afgifter til Koda og Gramex betyder, at selv meget små radioer med en sendetid på 500 timer årligt skal udrede lige så meget i afgifter hvert år, som deres samlede produktionsudstyr har kostet. Da der ikke gives offentlige tilskud til radioerne, må deres hovedbeskæftigelse blive at skrabe penge ind ved bingo, lotteri, lytterønsker, hilsenprogrammer, skjulte reklamer og sponsorvirksomhed.

Det bliver radioprogrammerne ikke bedre af.

Svar (19/2 87):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg kan ikke tilslutte mig den grundholdning med hensyn til lokalradioernes betaling af vederlag til Koda og Gramex, som kommer til udtryk i det stillede spørgsmål. Jeg må også gå ud fra, at spørgeren ikke er uenig i, at de, som ønsker at drive lokalradio og at spille beskyttet musik m.v. i udsendelserne, skal betale vederlag til rettighedshaverne i overensstemmelse med de bestemmelser, som er fastlagt i den gældende ophavsretslov.

Med hensyn til lokalradioernes indtægtsmuligheder m.v. skal jeg henvise til, at disse er fastlagt ved Folketingets behandling og vedtagelse af det lovforslag, der er stadfæstet som lov nr. 589 af 19. december 1985 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (lokal radiovirksomhed).

Spm. nr. S 699

Til *forsvarsministeren* (13/2 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at salget af dataoplysninger om Grønland til brug for styringen af USAs krydsermissiler er en krænkelse af det afgørende princip, som også ligger til grund for den dansk-amerikanske baseaftale, nemlig at USA ikke må bruge Grønland til offensive formål?«

Begrundelse

Data fra Geodætisk Institut kan bruges i forbindelse med et amerikansk angreb på Sovjet med bl.a. krydsermissiler, der passerer